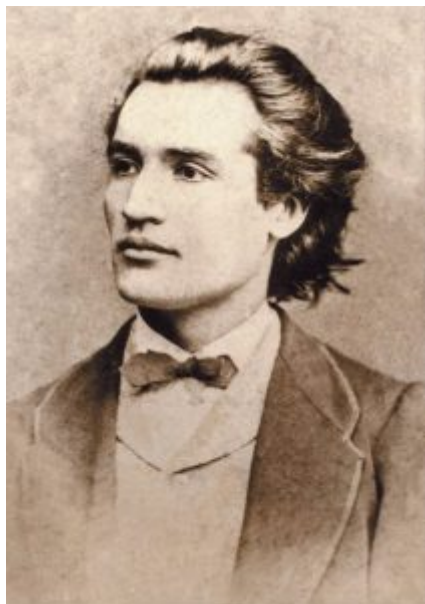

[„DIN TERMINILOR...”] – de Mihai Eminescu

Din combinarea termenilor figurele silogistice vor trebui să fie în număr de trei și anume:

o figura, în care termenul de mijloc este subiect în una din premise și predicat în cealaltă;

a doua, în care termenul de mijloc e predicat în amândouă premisele;

a treia, în care el e subiect în amândouă premisele.

Figurile se însemnează de obicei astfel:

) MP) MP) MP

SM SM SM

SP.

Această schemă arată figurele goale lipsite de cantitate și calitate; dacă însă între literele cari însemnează numai poziția

mediei subiectului și predicatului se vor pune semnele care am convenit a se pune pentru calitatea și cantitatea judecăților, adică a, o, e, i atunci se vor naște înăuntrul acestor figuri modurile lor de combinare. v

Figura întâia urmează aceste două principii:

) în ceea ce-i conținut întregul e conținută și partea lui.

) De la ce-i exclus întregul e exclusă și partea lui.

Aceste principii sînt identice cu dictum de omni et nullo (menționat în nota §).

Figura întâia e firească, pe cînd celelalte sînt mai mult ori mai puțin artificiale;

din care cauză adevărul celorlalte se cercă prin reducerea lor la cea dentîi, o procedură pe care vom dezvolta-o mai jos.

Modurile acestei figuri sînt în număr de patru și se numesc: Barbara (aaa), Darii (aii), Celarent (eae), Ferio (eio). În aceste cuvinte numai inițialele și vocalele sînt importante; cele din urmă arată cantitatea și calitatea celor trei judecăți din silogism, cele dentîi reducerea.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 314

Mihai-Eminescu.Ro